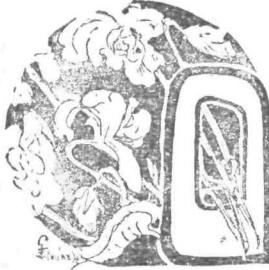

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Μποκατσιάμπη

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ, έν αντιθέσει πρὸς τοὺς ἀλλούς μῆνας, ὑπῆρξεν δι μήν τῶν καλλιτεχνικῶν ἐκδήσεων. Πέντε γῆνοιξαν ἡ μία κατόπιν τῆς ἀλληγ. Ἀτυχῶς τὸ ἐνδιαφέρον τῶν φιλοτέχνων δὲν ἔξεδηλώθη καὶ ἔφετος ὑπὸ ἔποψιν ἐπισκεπτῶν καὶ πωλήσεων ὑπελήφθησαν τῆς καλλιτεχνικῆς κινήσεως τῶν δύο τελευταίων ἡπέτων κατὰ πολὺ.

Ἄς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὰ πρεσβεῖα. Ὁ κ. Μποκατσιάμπης ἔξακολουθεῖ νὰ ἐργάζεται μετὰ τῆς αὐτῆς παραγωγικήτης ὡς καὶ ἄλλοτε. Τὸ καλοκαρπεῖ εἰς τὴν Κέρκυραν αἰχμαλωτίζει ἐπὶ τῆς ἀθόνης ἀπόδψεις τῆς ἀνεξαντλήτου εἰς καλλονὰς φύσεως τῆς καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους — ἐπὶ δεκαπέντε συνεχῆ ἔτη — καλεῖ τοὺς φίλους τέχνης του εἰς τὴν καλλιτεχνικήν του φωλεῖν διὰ νὰ ἐκτιμήσουν μίλαν ἔτι φορὰν τὴν χάριν τοῦ χρωστῆρος του. Ἡ ἐφετεινὴ ἐκδεσίς του περιλαμβάνει 88 ἔργα, ἔξ ὧν 33 νέα. Ἐξ αὐτῶν ὑπερέχουν τὸ Μαντούκι, τὰ Νεωρεῖα Κερκύρας, τὸ ποιητικάτανον Λυκόφως, τὸ Καλαράτισμα, ἡ Ἐδραϊκὴ συνοικία Κερκύρας, τὸ Καρφιάτικο καντούνι μὲ τὸ τεχνικώτατον προσπικῶς βάθος του, ἡ Περγουλιά. Εἰς τοὺς πίνακας αὐτοὺς ἡ πατερίς του κινεῖται εἰς φῶς, εἰς δροσιάν, εἰς χάριν. Ὁ κ. Μποκατσιάμπης εἶναι δικατοχὴν ζωγράφος τῶν σαλονιών. Οἱ πίνακές του εἶναι ἀληθινὰ στολίσματα καὶ διὰ τὰ δέματα καὶ διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν. Ἡ προσωπογραφία τοῦ Βασιλέως (ἀκουαρέλλα) καὶ μία σπουδὴ κεφαλῆς κόρης φανερώνει τὸν καλὸν προσωπογράφον, ἀνακαλύπτω δὲ καὶ ἔνα Καπούστινον, παραδέξως εἰς τὸ περιβάλλον ἐκεῖνο ἐμφανίζοντα τὴν καλογηρικήν του μορφήν. Εἶνε ἔργον τὸ ἀπέτον εἶχε κάμη ἐν Ρώμῃ εἰκοσατέτης, εὑρέθη ἐσχάτως κάπου παρερριμένον καὶ ἦδη παρετέθη χρονολογικῶς ὡς μία παρένθε-

σις τῶν πρώτων σπουδῶν του εἰς τὴν ὥριμον ἥδη καὶ πλήρη ζωῆς καλλιτεχνικῆν του ἐκδήλωσιν. Μερικὰ σκίτσα ἐλκύουν τὴν προσοχήν, ιδίως δὲ Αὐλές εἰργασμένος μὲ τὴν πένα.

Ἀλεξανδρίδου

Δύο ἔξ Εὐρώπης ἀφιχθέντες καλλιτέχναις ή δεσπ. Χ. Ἀλεξανδρίδου ἐκ Γαλλίας καὶ δικ. Κίμων Λάγγης ἐκ Βουκουρεστίου ἔξεμησαν ἔργα τῶν ξένου περιβάλλοντος.

Ἡ δ. Ἀλεξανδρίδου τελειοποιηθεῖσα ἐν Παρισίοις καὶ ἐγκλιματισθεῖσα εἰς τὴν Γαλλικὴν τέχνην παρουσίασε εἰς τὸ Ζάππειον συνοικήν τὸ ἔργον τῆς, μηδὲ τῶν προχείρων σπουδῶν τῆς ἔξαιρουμένων. Εἰς τὰ ἔργα τῆς εἶνε ζωηρὸς ἡ ἐπίδρασις ἡ μᾶλλον μίμησις τῆς νεωτέρας τεχνοτροπίας, τοῦ ἔξπρεσιονισμοῦ. Μερικοὶ πίνακες ὑπερβολικοὶ εἰς κτυπητὸν φῶς καὶ ἀναρχικοὶ ὡς πρὸς τὸ σχέδιον. Ἀλλα, τὰ σώζει ἡ ἔξ ἀποστάσεως ἐντύπωσις. Τὰ περισσότερα ἐκ τῶν 70, τὰ 40 περίπου, εἶναι τοπεῖα καὶ ἐκκλησίαι τῆς Finistere ἐν Βρεττάνῃ. Δύο ἔξετέθησαν εἰς τὸ Παρισινὸν Salon τῆς Société Nationale «δι Παληγὸς θρόμυλος» πέρυσι καὶ ἐν ἐπιτραπέζιον ἐφέτος. Εἶνε καὶ τὰ καλλίτερα τῆς ἐκδήσεως τῆς. Ἐλληνικὸν ἔργον οὐδὲν ἐκδέτει. Καὶ δὲν θὰ εἴχε τὴν θέσιν του εἰς ἐν περιβάλλον ἐντελῶς διαφορετικὸν, ρεαλιστικὸν ἐν μέσῳ τοῦ διποίου εἰργάσθη ἐπ’ ἀρχετὰ ἔτη. Τὰ ἐσωτερικὰ ἐκκλησίας τοῦ ΙΙ^ο αἰώνος καὶ τῆς Βρεττανικῆς εἰκασίας, ἐν πλυντήριον καὶ μία ἀποβάθρα, ἡ Ἀγνωστος καὶ τὰ reflets τοῦ κολπίσκου προδίδουν καλλιτεχνικὴν ἀντίληψιν καὶ εἰλικρίνειαν. Ἀλλ’ ὑπάρχουν καὶ ἄλλα, μία ἔπαυλις, δι δρόμος τοῦ Κονσαρνώ, τὰ χρώματα στὸν Ἄντλαντικό, τὰ βουνὸν τοῦ Βασιλῆ, τὸ Ψαράδικο λιμάνι, εἰς τὰ ὅποια ὑπάρχουν ἀντὶ γραμμῶν χαρακιές, δγκόλιθοι χρωμάτων, σύνεφα χονδροειδῆ, τοπεῖα κακοσχημάτιστα, φιγούρες χαλκομάνισειτες. Τὰ σχέδια τῆς — μὲ μολύβι, μὲ κάρβουνο, μὲ Σινικὴ μελάνη — δεικνύουν τὸ εἰδος τῶν σπουδῶν τῆς, χωρὶς νὰ λέγουν πολλὰ πράγματα — Ξεχωρίζει ἔνας μικρὸς Βρεττανός. Ὕπάρχει καὶ μία δλόσωμος προ-

σωπογραφία της καλλιτέχνιδος δ. Δαλεζίου, έλαττωματική έν τη συνολική έμφανται της.

Λόγη

Ό. κ. Κίμων Λόγης είναι "Ελληνη έκρου μυστισθείς, έν Σερρών. Εσπούδασε ζωγραφικήν εἰς τὸ Μόναχον ὑπὸ τὸν Γύζην ἐπὶ ἔν έτος καὶ ὑπὸ τὸν Στούκ. Καὶ ἀνεδείχθη ἀριστος μαθητής τῶν. "Εμεινεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς Βιέννην. Φίλος τῶν ταξιδίων, εὐκατάστατος, περιέρχεται συχνὰ τὰ Εύρωπαϊκά κέντρα. Είναι ἐγκατεστημένος εἰς Βουκουρέστιον. Πρὸ 18 ἔτῶν είχεν ἔλθη εἰς Ἀθήνας, ἡγηθεὶς τῆς ἀποστολῆς Ρουμουνικῶν ἔργων, τῶν ἔκτεθέντων εἰς τὴν Διεθνῆ ἔκθεσιν τοῦ Σαππελού ἡς ἐδημοσίευσεν ἡ «Πινακοθήκη» περιγραφὴν εἰς τὸν Γ'. τόμον ὃς καὶ περὶ τῶν ἔργων τοῦ κ. Λόγη τῶν τότε ἔκτεθέντων. "Εκτοτε είχον χαθῆ τὰ ἔργα του Τὸν Σεπτέμβριον ἥλθε, κομιζών σειρὰν νέων ἔργων του, ἀτινα καὶ ἔξεδεσεν — 57 ἐν δλω — εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν ἔκθεσεων τοῦ «Παρνασσοῦ». "Ολα τὰ ἔργα του πλὴν ἐνός, τοπελού τῆς Καθάλλας, ἐγιλοτέχνησεν εἰς Βιέννην καὶ Βουκουρέστιον καὶ — τὰ περιστάτερα — εἰς τὸ Παρίσιον ἥτο ἐσχάτως. Είναι ζωγράφος ἰδίως τοῦ διπλήρου καὶ τῆς διακοσμητικῆς. "Ολα τὰ ἔργα του — το πετια καὶ σπουδὴ τῆς φύσεως κυρίως — διαπνέει μία ἀκρα ἴρεμία, τόνος τοῦ χρωματισμοῦ ἀρμονικός. "Η φύση του εὑρίσκεται ἐν ίσορροπίᾳ πρὸς τὸ περιβάλλον τῆς φύσεως. Βλέπει τὴν φύσιν δπως είναι καὶ τὴν ἀποδίδει μὲ τὴν ἰδικήν του αἰσθητικήν, χωρὶς νὰ τὴν παραμορφώνῃ ἢ νὰ τὴν συμβολίζει μὲ ἀκρεβατισμοὺς εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς τέχνης. Νεωτεριστής λογικὸς εἰς τὴν τεχνοτροπίαν. Μία ποίησις κυριαρχεῖ εἰς δλους τεύς πίνακας του. "Εργα μὲ ἀλήθειαν ὅχι ψυχράν, ἀλλ' ἔξιδανικευμένην. "Ηξεύρει πρὸς παντὸς νὰ ἔκλεγῃ τὰ τοπεῖα καὶ καλλιτεχνικὰ νὰ τὰ πλαισιώνῃ. Δίδουν ἐντύπωσιν ζωηράν, χωρὶς νὰ ἐκβιάζεται ἡ προσοχὴ τοῦ θεατοῦ. Ὄποι πᾶσαν ἐποψίαν ἡ ἔκθεσις του διπήρει γεγονός καλλιτεχνικὸν διὰ τὰς Ἀθήνας.

"Ἐκ τῶν τοπείων του διακρίνονται ἡ «Μελαγχολία» μικρὸν τοπείον πλήρες θλίψεως ἀποτελοῦν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἐκεὶ πλησίον «Ἐσριήνην ἡμέραν» τὴν ἡλιοχαρῇ. Πέριξ αὐτῶν τῶν δύο ἔργων ἔξειδισται ἡ χρωματικὴ σύνθεσις εἰς τὴν ἐπιτυχὴ ἀπόδοσιν τῶν λεπτοτέρων ἐναλλαγῶν τῶν δύο αὐτῶν ἀντιθέσεων. "Ἐν ὠχρέων ποιητικὸν «Φθινέπωρον» ἀκολουθούμενον ἀπὸ τὸ «Φθινοπωρινὸν καπρίτσιο», τὴν «Χρυσῆν βροχήν», τὸ «Φθινόπωρο στὸ πάρκο», τὴν «Ρεμβάσμόν», τὴν «Βραδύνην ἀρμονίαν», τὰς «Τελευταίας ἀκτίνας» φωτιζόσσας ἐν Ρουμανικῷ μέρος. Είναι τὰ καλλίτερά του ἔργα. Καὶ βλέπομεν φῶς καὶ ζωὴν εἰς τὴν «Χαραυγὴν» καὶ εἰς τῆς «Ἀνθισμένες μυγδαλιές» αἱ ἀποταλμούσσαν τὸ κυανώτερον ἔργον τὸ διπλοῖον μὲ τὸ ἀφθονον φῶς ἔξειχωσίει βλων — τὸ μόνον Ἐλληνικὸν ἔργον. Οἱ «Κύκνοι» ἔμπει-

σμένοι ἐκ ποιήματος τοῦ Ρουμάνου ποιητοῦ 'Εμινέσκο, ἡ ἔξεδρα τοῦ Σαίν Κλοῦ, τὸ Τριαντὸν μὲ τὴν βλάστησίν του, αἱ Βερσαλλίαι, ἔργα ὅχι ἀπλῶς ἀντιγεγραμμένα, ἀλλὰ μὲ ὑποκειμενικότητα. Δι' ἀλλα ἔργα του, ὡς ἡ 'Ανάγνωσις, Πρὸς τὸ βράδυ, τὸ πάρκο τῆς Βιέννης, ἡ Δύσις εἰς τὸν Ρουμανικὸν κάμπον ἡμιπορεί νὰ ἔχῃ τις πολλὰς ἐπιψυλάξεις. "Ο καλλιτέχνης διστερεῖ.

"Αλλὰ καὶ ὡς προσωπογράφος είναι καλλιστος. Καὶ αἱ πέντε προσωπογραφίαι του είναι ὅπλο ἐποψίην σχεδίου, ἐκφράσεως, χρωματισμοῦ ἀμεμπτοι. Μία είναι ἀνδρικὴ κεφαλή, γεροντική, πλήρης σκεπτικισμοῦ τεχνικωτάτη; αἱ ἀλλαι γυναικεῖαι. Μία παιδικὴ πλήρες ἀθωότητος, ἡ ἀλλη ἐκφραστικωτάτη, χαριτωμένη, ἐλκυστική, μιᾶς Ρουμανίδος Κάρμεν. "Η τῆς κυρίας του, Βιεννέζας, ἐν ὑπαλλήφῳ ἀλλοσωμος ἀκέμη ἀνωτέρα. Τῆς Ἰδίας ἔκθέτει ἔνα buste μὲ πρασινωπὸν φόντο, ἐπίσης καλόν.

"Ο κ. Λόγης ἔχει ἔργασθη καὶ ἀνωτέρας ἔμπνεύσεως ἔργα. Τοῦτο φανερώνουν αἱ ἔκθεσμεναι φωτογραφίαι. Τὸ φέρον τὴν Λατινικὴν ἐπιγραφὴν Post mortem laudate (Ο ἀποθανὼν δεδικαίωται) ἔκτεθὲν τῷ 1900 εἰς τὴν Παγκόσμιον ἔκθεσιν τῶν Παρισίων κοσμεῖ ἥδη τὸ Εὖν. Μουσείον τοῦ Βουκουρεστίου. "Αλλη μεγάλη σύνθεσίς του διακοσμητικὴ ἔχει ὡς θέμα Ρουμανικὴ παραμύθια. Ἐκτυλίσσονται εἰς τρεῖς μεγάλους ἐπιμήκεις πίνακας κοσμούντας τὸ μέγαρον ἐπιφανοῦς Ρουμάνου. "Εχει φιλοτεχνήση καὶ τὸν «Ορφέα» ἐν προώριζε νὰ δωρήσῃ εἰς τὴν Εθνικήν μας Πινακοθήκην, ἀλλ' ζτυχῶς ἔηγχαντισθη μὲ ἀλλα ἔργα του ἐκ τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ σίκιας του κατὰ τὸν πόλεμον διὰ τῶν Γερμανῶν. Πρὶν φύγῃ ἐν Βουκουρεστίου ἀνέλαβε τὰς προσωπογραφίας τῶν μελῶν τῆς Β. Ρουμανικῆς σίκογενενέας.

Αριστέως

Εἰς μίαν εὐπρόσωπον αἴθουσαν τοῦ γυναικείου σίκιου «Eugenie» διωργάνωσε καὶ ἔφετος ἔκθεσιν δ. κ. Φ. Ἀριστέως. "Ἐνας τεράστιος "Ηφαιστος κρατῶν ἐν ἀγαλμα στολιζεῖ τὸν κατάλογον τῶν ἔργων του. "Η καλλιτεχνικὴ δημιουργία συμβολίζεται σύτο μὲ ἔνα Θεόν τοῦ ἀρχαίου Ολύμπου διφοῦντα ἐν καλλιτέχνημα γυναικές. Είναι μία ἀναπαράστασις συγχρόνως τῆς νεοελληνικῆς τέχνης, ἡ διπολα ως θεὸς ἔκεινος, χωλαίνει..

"Ο κ. Ἀριστέως, πνεῦμα ἀνήσυχον, ἀσχολεῖται εἰς ὅλα τὰ εἰδῆ τῆς ζωγραφικῆς. Δελγματα τῆς εἰς ὅλα εὐδοκιμήσεως του διδει εἰς τὴν ἔφετεινήν ἔκθεσιν του. Εἰκονογραφίαι ἀπὸ τὴν "Ελλην. μυθολογίαν, προσωπογραφίαι, τοπεῖα ἐκ τοῦ φυσικοῦ, συνθέσεις, ἐπιτραπέζια, ἀνθη. "Εργα τελειωμένα καὶ σκλήσα. Μία ἔργασία κατὰ τὸ πλείστον νέα. Καὶ τὸ σπουδαιότερον, τὰ καλλίτερα ἔργα είναι τὰ περισσότερα. Αἱ εἰκονογραφίαι μὲ θέματα μυθολογικὰ

ζγιναν ζπως κοσμήσουν τους «Μύθους και Θρύλους» της κ. Δέλτα. Ο "Ηφαιστος, ή Πανδώρα, δ Φαεύων, δ Προμηθεύς, Ερμής και Δαιδαλος και Ηφαίν και Όρφευς και Πλούτων αναπαρίστανται μὲ δλην τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀρχαιοτήτος παραστάσεως ἀλλὰ και μὲ δλην τὴν ἀκρίβειαν τοῦ καλλιτεχνικοῦ σχεδίου. "Ολαὶ εἰνε παραστατικώταται.

"Εκ τῶν Κεφαλῶν, αἱ περισσότεραι εἰνε μὲ crayon εἰργασμέναι. "Η Ιστορία και ή Θολιμένη ψυχή, φανταστικαὶ, μὲ τὸν χαρακτήρα ή μία τῆς σκέψεως, ή ἄλλη τῆς ὅδύνης. "Έκ τῶν κεφαλῶν ἐκ τοῦ φυσικοῦ δύο, δ Γερμανοερθαῖος και δ Δικαστικὸς αλητήρ, εἰνε λίκη χαρακτηριστικοὶ τύποι.

Εἰς τὰς συνθέσεις του—εἰς ἄς δ κ. "Αριστεὺς εἰνε πολὺ δυνατὸς—μᾶς δέσει ἀληθεῖς ἐμπνεύσεις. Οἱ χαριεντισμοὶ Σατύρου και Βακχίδος, μία ἀλληγορία συννεφιάς, δ Κάϊν και "Άβελ, δ ἀρχαιότος Χορὸς εἰνε ἔργα δυνάμεως και ἐπιβολῆς, καίτοι ή ἐκτέλεσίς των δὲν ἔλαβε τὴν τελειωτικὴν μορφήν, ητις θὰ ἐφαίνετο ἐάν ἐξετελοῦντο εἰς μεγαλειτέρου μεγέθους πίνακας. "Η ίδεα ἐπιβλητική, δύψιπτής, συμβολική, συγκεντροῦται εἰς θετικάς, ἐκφραστικάς γραμμάς. "Μπάρκει και ἔνας πίνακς ἡθογραφικός, μία σκηνὴ τοῦ παλαιοῦ στρατοῦ μαξ, σκηνὴ ἀποχαιρετισμοῦ χωρικῆς μάνας και τοῦ ἐφέδρου υἱοῦ της, ἐλληνικωτάτη εἰς δλας τῆς τὰς λεπτομερείας. Δύο σκίτσα, δ Ιούδας και δ Αὐτόχειρ, ἀρκετὰ παράδοξα. "Έκ τῶν τοπειῶν

διπερέχουν τὰ τοῦ Πηλίου. "Η οασις τοῦ Παγασητικοῦ, ή Γαλήνη και ή Ανθρωποφωληγὰ εἰνε τὰ καλλιτερα, ἐκ δὲ τῶν ἐπιτραπεζίων, τὰ Κυδώνια, φυσικώτατα μὲ ἐπιτυχεῖς σκιάς.

Μία τοιαύτη εἰλικρινής και σοβαρὰ ἐργασία, ή δποια ἔγινε χάριν τῆς Τέχνης και ὅχι χάριν Εμπορίου, ἐπρεπε νὰ προσελκύσῃ ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοινωνίας. Δυστυχώς ίσως ἀκριβῶς διότι: ἐπρόκειτο περὶ σοβαρᾶς ἐκθέσεως και καλλιτέχνου μη ἀρεσκομένου εἰς αὐτοφημίσεις, ἐλάχιστοι τὴν ἐπεσκέψησαν —ἄν και ήτο ἐλευθέρα ή εἰσοδος—μόνον δὲ δύο, νομίζω, εὑρέθησαν νὰ ἀγοράσουν τοὺς μηροτέρους πίνακας. Τὰ σχόλια περιττεύουν. "Άλλ' δ καλλιτέχνης ἂς μη ἀποθαρρυνθῇ. "Η τέχνη διὰ τὴν τέχνην ἂς εἰνε πάντοτε τὸ ἐμβλημα τῆς ἐργασίας του.

*

Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δδοῦ Σταδίου αἰθουσαν διαφημιστικῆς "Εταιρείας «Ἀκρόπολις» ἐξετέθησαν πίνακες ξένων ζωγράφων πρὸς πώλησιν. "Ολαὶ εἰνε ἔργα ἀγνώστων παρ' ήμιν καλλιτεχνῶν, ἀλλ' ἵκανης ἀξίας, ως ή Μετακομιδὴ ἀνθέων τοῦ Magerer, ή Γυναικα μὲ τὸ περιστέρι και ή Καθρεπτικομένη τοῦ Otrey, δύο τοπεία τοῦ Toft, ή Τρικυμία τοῦ Baumgatner, ή Νεότης τοῦ Weiss γυμνὸν ἐκτεθὲν εἰς τὸ Salon τοῦ 1891 και δύο ἔργα τοῦ Duxa αἱ οδαλίσκαι και αἱ Ανθοπώλιδες.

K.

ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ... ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Αἱ Ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες ἀναγγέλλουν περιεργοτάτην ἐφεύρεσιν, δι' οὓς ίδονται ἐφεξῆς η ὑποβρύχιος ζωγραφική! Εἰς χημικὸς κατεσκεύασε χρώματα δι' ὃν εἶναι δυνατὸν νὰ ζωγραφίζῃ τις υπὸ τὸ ὑδωρ μεδ' ὅσης εὐκολίας και ἐν τῷ δέρι. Τὰ χρώματα ταῦτα δὲν θὰ ἀλλοιοῦνται ποσῶς ἐκ τῆς ἐπαφῆς τοῦ ὑδατος. Καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ζωγράφοι ἐτοιμάζονται ίδη μεταβαλλόμενοι εἰς δύτας νὰ κατέλθουν διὰ σκαφάνδρου υπὸ τὸ ὑδωρ και νὰ ἐκτελέσουν ζωγραφίας ἐκ τοῦ φυσικοῦ τοῦ τυθμένος τῆς θαλάσσης.

ΦΡΟΣΩ

Εἶνε δ τίτλος γνωστοῦ Ἀγγλικοῦ μυθιστορήματος τοῦ Ἀλβέρτου Χδπ, τὸ δποίον συμβαίνει εἰς τὴν Ἀνατολὴν, εἰς μίαν φανταστικὴν νῆσον δνομαζομένην Νεάπολιν και τοῦ δποίου πρωταγωνίστρια εἶνε ή Ἑλληνὶς Φρόσω. Τὸ μυθιστόρημα —ῶς ήτο ἐπόμενον — ἐκινηματο. γραφήθη και ἐτοιμάζεται τώρα διὰ μίαν τῶν μεγαλειτέρων κινηματογραφικῶν αἰθουσῶν τῶν Παρισίων. Διὰ τὴν ταινίαν προσελήφθη εἰδικὸν

προσωπικὸν, μεταξὺ δὲ τῶν πρωταγωνιστῶν εἶνε ἔνας Ἀρμένιος ἥθιοποιδές Μαξουδιάν, μία δραία Ἀγγλίς, ἔνας διάσημος παλαιστῆς και μία γνωστὴ Ἑλληνὶς ἥθιοποιδές μετασχοῦσα ἐπὶ τινα καιρούν τοῦ θιάσου Κυβέλης.

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ.

Ο Κυβισμὸς, τὸ παράδοξον πολύχρωμον μυστικιστικὸν φαινόμενον τὸ δποίον ἐξεδηλοῦτο μέχρι τρῦδε εἰς τὴν ζωγραφικήν, μετεφυτεύθη εἰς τὴν σκηνὴν τῶν Λυρικῶν θεάτρων διὰ τοῦ Ρωσικοῦ Μπαλέτου τῆς Οπερας τῶν Παρισίων. Εἰς τὰ θέατρα αὐτὰ περιλημβάνεται και τὸ Μετροπόλιταν τῆς N. Τόρκιες. Ἐπὶ σκηνῆς τὸ κτυπητὸν χρῶμα παρουσιάζει ἄγριον θέαμα, ἀνατρέπον πᾶταν ἔως τώρα θεωρίαν καλαισθησίας. Εἶνε ἔν συνονθύλευμα μορφῶν, χρωμάτων, μοισικῆς, κινήσεων, ἥθιοποιίας. Ἐν τούτοις η νέα παράδοξος αὐτὴ τέχνη δὲν ἔχει τὰ στοιχεῖα τὰ δποία θὰ ἡδύναντο τὰ τὴν κρατήσουν ἐπὶ σκηνῆς.

"Ἐπίσης εἰς τὸ Παρίσι πρόκειται νὰ παρασταδῆ καιτ' αὐτὰς ἔνα ἔδγον διὰ τοῦ δποίου ζητεῖται ή πιστὴ ἀναπαράστασις τῶν πραγματι-